

Les cloches du soir - Marceline Desbordes-Valmore

Adaptation musicale : Jan Spreen

Quand les cloches du soir, dans leur lente volée,
Feront descendre l'heure au fond de la vallée ;
Quand tu n'auras d'amis, ni d'amours près de toi,
Pense à moi ! pense à moi !

Car les cloches du soir avec leur voix sonore
A ton cœur solitaire iront parler encore ;
Et l'air fera vibrer ces mots autour de toi :
Aime-moi ! Aime-moi !

Si les cloches du soir éveillent tes alarmes,
Demande au temps ému qui passe entre nos larmes :
Le temps dira toujours qu'il n'a trouvé que toi,
Près de moi ! près de moi !

Quand les cloches du soir, si tristes dans l'absence,
Tinteront sur mon cœur ivre de ta présence :
Ah ! c'est le chant du ciel qui sonnera pour toi,
Et pour moi ! et pour moi !

Als de avondklokken, in hun langzame vlucht,
Het uur doen neerdalen op de bodem van het dal
Als je noch vriend, noch geliefde dichtbij je hebt :
    Denk aan mij ! denk aan mij !

Want de avondklokken met hun galmende stem
Zullen nog gaan praten tot je eenzame hart
En lucht zal deze woorden om je heen doen trillen
    Heb me lief ! heb me lief !

Als de avonklokken waarschuwingen wakker schudden
Vraag het de ontroerende tijd, vergaan tussen onze tranen :
De tijd zal je altijd zeggen dat hij slechts jou heeft gevonden,
    Dichtbij mij ! Dichtbij mij !

Als de avondklokken, zo triest in de afwezigheid,
In mijn, door jouw nabijheid, van geluk dronken hart weerklinken :
    Ah ! Dan is het de zang van de hemel voor jou
        En voor mij ! En voor mij !